LUNASTUS TÄYDELLISYYDESSÄ, ILOSSA

(Redemption In Completeness, In Joy)
54-0330 · Louisville, Kentucky, USA, 30.3.1954

1 Olen iloinen, taas, saadessani tervehtiä teitä ihanan ylös nousseen Jumalan Pojan, Herran Jeesuksemme nimessä. Ja Hänen Läsnäolonsa oli jo täällä, kun minä tulin sisään. Niinpä me odotamme näkevämme erittäin, runsaasti enemmän kuin mitä me edes pystymme tekemään tai ajattelemaan tänä iltana, että Jumala vuodattaisi siunauksensa ja ylistäisi Jeesus Kristusta meidän keskellämme.

2 Olen puhunut kaksi viimeistä iltaa…Minusta meillä oli parantamiskokous sunnuntai-iltana, ja maanantai-iltana minä saarnasin. Ja toin esiin…Aloitin yhden aiheen, sunnuntaiaamuna tabernaakkelissa. Ja ajattelin, sillä aikaa, kun me odotimme yleisöä vähän kokoontuisi, minä saisin vähän purettua tunteitani. Olen…

3 Jonain päivänä, jos Jumala tahtoo, ja auttaa minua, minä haluaisin useamman kampanjan, jossa sinä–jossa sinä et vain tule sisään ja saarnaa etkä opeta Sanaa ja esitä alttarikutsuja, ja mene alttarille rukoilemaan ihmisten puolesta, [ja] niin kuin me vanhanaikaiset baptistit ennen teimme. [Joku sanoo: "Aamen."–toim.] Kuulin vain kahden baptistin sanovan aamen. Siis, missä te olette tänä iltana?

Joku kysyi: "Veli Branham, olitko sinä baptisti?"

Sanoin: "Kyllä," minä sanoin.

4 Minä saarnasin täällä Arkansasissa, kerran. Eräs kaveri, vanha kaveri, parani. Hän oli…siellä oli…Hän oli nasarealainen. Hänellä oli kainalosauvat selässään, seuraavana päivänä, hän meni pitkin kaupunkia–kyltin kanssa: "Jumala otti minulta nämä pois eilisiltana." Ja hän oli ollut todella pahasti rampa. Se tapahtui Little Rockissa. Ja hän oli ollut sellainen useita vuosia. Ja kaikki tunsivat hänet, koska hän kierteli joka puolella, hattu maassa ja myi lyijykyniä siitä hatusta. Ja jokainen tunsi hänet, ja niinpä se sai aikaan, se sai aikaan suuren jutun kaupungissa.

5 Ja pari iltaa sen jälkeen, minä saarnasin ja–ja hän nousi pystyyn. Hän sanoi: "Hetkinen, veli Branham, haittaako, jos kysyn jotakin sinulta?"

Sanoin: "Ei, herra."

6 Ja hän sanoi: "Siis", hän sanoi, "kun–kun minä kuulin sinun saarnaavan, tunsin, että sinä olet nasarealainen." Hän sanoi: "Sitten minä näin ne kaikki helluntailaiset täällä ympäri, ja joku sanoi minulle, että sinä olisit helluntailainen." Hän sanoi: "Kuulin sinun sanovan hetki sitten, että sinä olisit baptisti." Hän sanoi: "Minä en ymmärrä."

7 Minä sanoin: "No, helppoahan se on. Minä olen helluntailais nasarealaisbaptisti." Näin se on. Me olemme juuri… uskomme.

8 Oi ystävät, minä en kuulu minkään kirkkokunnan seurakuntaan ja silti minä kuulun jokaiseen niistä. Kun me aloitimme tämän, sanoin: "Minun pääni on Kristus. Raamattu on minun oppikirjani ja maailma on minun seurakuntani." Ja sitä minä haluan olla, kunnes kuolen.

9 Siis, yhden illan tai kahden päästä, me yritämme aloittaa taas parantamiskokoukset, kunhan saamme… Koska nähdessäni nuo telttasängyt ja paarit täällä makaamassa, minä haluaisin nähdä jotakin. Olisin innokas näkemään, että jotakin tapahtuu täällä Kentuckyn Louisvillessa, koska tämä on minun kotiosavaltioni.

10 Minulla ei ole koskaan ollut sellaista, mitä kutsutaan hyväksi kokoukseksi Kentuckyssa. Enkä minä tällä tahdo mitenkään kritisoida. Mi–minulla on ollut useita huonoja monissa paikoissa. Mutta, tarkoitan, juuri täällä omassa kodissani, se on tosi raskasta. Minä…tosi raskasta katkaista se. En tiedä, miksi. Mutta luulisin, että siksi, kun Jeesus sanoi: "Omassa kotikaupungissaan," ja sillä tavalla asia taitaa olla, sillä lailla ehkä–asia on. Mutta me emme saa nähdä kovin monia merkittäviä ihmeitä.

11 Minulla oli täällä kokous, vuosi tai kaksi sitten Jeffersonvillessä, mutta se nainen sattui olemaan jostain täältä Kentuckystä. Hän oli muuttunut liidunvalkoiseksi, raajoista alaspäin; tästä lantiosta raajoihin, pikemminkin siis. Ja hän–hän ei ollut kävellyt 17 vuoteen. Moni teistä oli siellä sinä iltana ja muistavat tapauksen. Ja hän pääsi pystyyn ja käveli tabernaakkelista ulos normaalisti.

12 Nyt, haluaisin, että jokin alkaisi täällä Louisvillessa, että minä voisin nähdä vanhanaikaisen herätyksen pyyhkäisevän tämän ison, ihanan kaupungin läpi.

13 Se on samanlainen kaupunki kuin kaikki muutkin kaupungit; niin paha niin kuin vain olla saattaa. Te tiedätte, että se on totta. En minä halua satuttaa Kentuckyä, minähän olen kentuckyläinen itsekin. Selvä. Mutta totta se on. Se on paha. Tämä on kaikkien viskien ja tislaamoiden

tyyssija, ja pahojen vehkeiden ja kaiken sellaista, tapahtuu Kentuckyn Louisvillessa, täällä, niin, että tämä on oikea saatanan istuin.

14 Mutta, me voimme hajottaa sen osiin Jeesuksen Kristuksen evankeliumilla, jos me kaikki pääsemme yksimielisyyteen [tai: tulemme/ kokoonnumme yhteen]. Näin on. Meidän pitää yhdistää voimamme ja ponnistella.

15 Jokin aika sitten, eräs tämän maan hyvin tunnettu evankelista sanoi, tarkoittaen näitä kokouksia täällä. Hän sanoi: "Tätä se on." Hän sanoi: "Kun minä tulen kaupunkiin, kaikkien koko kaupungissa pitää sponsoroida minun kokouksiani, tai minä en tule." Näin se on. Siis, ajatelkaapa. Täällä on ehkä 16 tai 17 baptistiseurakuntaa, täällä Louisvillessa. Ymmärrättekö? Ja entäpä metodisteja? Ja tämä on metodistien kaupunki; Asbury on täältä. Mitähän tuo mies saisi täältä, jos hän tulisi tähän metodistien ja baptistien kaupunkiin, puhumattakaan presbyteereistä ja muista?

16 Nyt, kuinka monia täyden evankeliumin seurakuntia tässä kaupungissa on? Kaksi tai kolme pikkuista lähetysporukkaa täällä jossakin, aivan pikkuruisia seurakuntia siellä täällä, ja hekin ovat sodassa keskenään.

17 Niinpä, kun sinä tulet paikalle, sinun pitää seistä palvelustehtäväsi koko voimassa. Näin on. Ja jopa…Kaikki tulevat paikalle kuin poliitikko. Kyse on sinun palvelustehtäväsi voimasta ammentaa siitä, mitä sitten Herra lähettääkin. Sillä lailla se pitää tehdä. Veli, jos Jeesus Kristus ei ole minun tukeni täällä ja se, mistä minä olen riippuvainen, minulla ei ole mitään muuta mistä riippua. Näin on. Hän…"Kristus on peruskallio, jolla minä seison; kaikki muu on minulle upottavaa hiekkaa." Minä saarnaan mieluummin viidelle ihmiselle, jotka Jumala on lähettänyt kuulemaan sanomaa, kuin saarnaan kymmenelle tuhannelle, jotka ovat tulleet poliittisista syistä. Näin on.

18 Minä näen mieluummin pikkuisen vanhanaikaisen kääntymyksen, kun tullaan alttarille ja parutaan ja vollotetaan, kuin näen kymmenentuhannen vain seisoskelevan ja sanovan: "Noo, voihan sitä koettaa." Koettaa? Hän ei ole Kristus, jota koetetaan. Hänet otetaan vastaan. Elä tai kuole, uppoa tai huku, otat Hänet joka tapauksessa. Näin on.

19 Jos minä rukoilen, rukoilisin 10000 ihmisen puolesta tänä iltana, ja he kaikki kuolisivat aamulla, huomisiltana, tulisin takaisin rukoilemaan sairaitten puolesta uskoen, että Jumalan Sana on oikeassa. Näin on.

20 Jos minä olisin kuolemaisillani ja 5000 ihmistä olisi kuollut 100 vuotta sitten, ja olisi ollut ikuisuudessa niin kauan, nousisi takaisin ylös ja tulisi maan päälle ja sanoisi: "Veli Branham, älä sinä siihen usko. Ei Hän ole oikeassa. Älä luota tuohon. Me–me luotimme Häneen, lähdimme; epäonnistuimme."

21 Sanoisin silti: "Antakaa minun kuolla Jeesuksessa Kristuksessa." Näin on. Minä uskon siihen. Ja täydestä sydämestäni, ja luotan Häneen.

22 Ja minä rakastan Hänen kansaansa. Minä rakastan maanmiehiäni Jumalan valtakunnasta. Ja minä haluan seistä rinta rinnan teidän kanssanne ja kantaa taakkaa.

23 Nyt, tänä iltana; minä toin esiin eilisiltana sen, mistä minä aion puhua hetkisen tänä iltana, jos Herra suo. En halua pidättää teitä kovin pitkään, väsyttää teitä, koska me odotamme…

24 Minä asetin vähän villoja Herran eteen tämän kokouksen takia. Ja minä odotan, että Jumala tekee jotakin, joka saisi tämän kokouksen rullaamaan juuri täällä kaupungissa. Rukoilkaa te; tehkää te osuutenne; kun tuomiot lankeavat, me voimme kaikki kestää ja sanoa, että teimme oman osuutemme.

25 II Moos. 20:ssä luvun 7. jakeesta alkaen, haluaisin puhua hetkisen, jos Jumala antaa luvan, eräästä todella, no, sanoisin, ei nyt huomattavasta, mutta kuitenkin hyvästä aiheesta. Viime sunnuntaina, pyhäkoulussa, Jeffersonvillen tabernaakkelissa, me aloitimme aiheesta: "Lunastus, veren kautta."

26 Ja tämän minä yritän tehdä, mikäli te haluatte tietää miksi minä teen tämän täällä. Monet teistä sanovat, että ette ole kuulleet minun saarnaavan koskaan parantamiskampanjan aikana, mutta siihen on syynsä. Minusta, jos minä saan sielut murtumaan ja tulemaan alttarille, silloin minä saisin armon Louisvillelle, Jumalan edessä (näin asia on) kun ihmiset todella laskeutuvat polvilleen Jumalan eteen rukoilemaan.

27 Ja sitten, teitä on monia, ystävät, jotka rukoilevat, paastoavat, ja pelkäävät ottaa kiinni siitä, minkä vuoksi he rukoilevat. Näin on. Ymmärrättekö? Siis, paasto ja rukoilu eivät hyödytä mitään, ellei sitä seuraa jokin, mitä tehdä. Koko sinun uskosi, ei hyödytä yhtään mitään, ellet sinä astu ulos ja kohtaa asiaa ja ota sitä vastaan. Siinä kaikki. Sinun on lähdettävä eteenpäin. Sinun on yksinkertaisesti vain lähdettävä ulos ja tehtävä juttu kaikesta huolimatta. Kun sinä pyydät jotakin, mene ja ota se. Juma-

la sanoi, että se olisi sinun, älä ota vastaan mitään vähempää. Ota se, mitä pyysit. Tee se ja huomaa, kuinka juttu toimii. Kyllä. Älä–älä peräänny ja sano: "No, minä jättäydyn toiselle sijalle" [sovinnolla–suom.].

28 Minä otan ensimmäisen sijan. Jumala lupasi minulle ensimmäisen; sen juuri minä haluan. Ja kaikkina näinä 23 vuotena, olen palvellut Häntä. Hän antaa minulle tuon paikan. Ja minä…Ja niin kauan kuin minä uskon Häntä ja rakastan Häntä, ja Hän rakastaa minua, kaikki tulee menemään sillä tavalla, koska Hänen Sanansa velvoittaa siihen. "Mitä asioita te haluattekin, kun rukoilette, uskokaa saaneenne, ja teillä tulee olemaan se." Näin Hän sanoi. Onko tämä totta? [Seurakunta sanoo: "Aamen."–toim.] Hyvä. Selvä.

29 Haluaisin kuulla, että te sanotte: "Aamen." Tiedäthän, sisar Hoover, "aamen" tarkoittaa minulle "olkoon niin," tiedäthän. Ja kun minä–minä puhun, enkä kuule kenenkään sanovan "aamen", minä–minä menen ymmälleni.

30 Jokin aika sitten, täällä, minä saarnasin pienessä seurakunnassa, ja–ja oli juuri…Voi, ei minä en tiedä kovin hyvin, miten saarnastuolissa käyttäydytään, tämän päivän teologioiden mukaan luulisin, ja niinpä luulen, että minä tein vähän jotakin kuritonta. Ja luulen, että minä pomppasin ylös kor–puhujanpönttöön, noin vain, ja kaappasin mikrofonin käteeni ja istuin puhujanpöntön päällä ja jalkani vain vispasivat siinä ja saarnasin niin kovaa kuin pystyin. Sitten tokenin; en tiennyt mitä olin tekemässä. Muutamassa hetkessä olin taas muissa maailmoissa ja löysin itseni keskeltä käytävää käärimässä lahjettani ylös. En tiedä miksi, mutta olin todella…Halusin pysytellä siellä jonkin aikaa. Se oli eräs asia, jonka halusin sanoa. Se oli jotakin sellaista, josta minä nautin toden teolla. Minä elin sen kustannuksella useita päiviä sen jälkeen.

31 Kerran eräs mies tuli sanomaan minulle ja hän sanoi: "No mutta," hän sanoi, "kuinka sinä saatat saarnata, kun kaikki nuo ihmiset sanovat: 'Aamen?"

Minä sanoin: "No, se juuri saa minut saarnamaan." Kyllä.

32 Minulla oli ennen vanha koira. Metsästin pesukarhuja. Minulla on luullakseni lukuisia kentuckyläisiä ystäviä, jotka tykkäävät metsästää pesukarhuja. Niinpä…Ja se pystyi haukkumaan puuhun minkä tahansa, paitsi skunkkia; eikä se halunnut olla sen kanssa missään tekemisissä. Nyt, se–se ajoi sen pusikon alle. Ja ainoa, mitä minun piti tehdä; minä

en halunnut sinne alle sen perään; minä olin varmistamassa. Ainoa, mitä minä tein oli, että nostin pensasta ja taputin koiraa ja huusin: "Pus kii, poika! Pus kii!" Se meni tavoittamaan skunkkia.

33 Siis, pahin skunkki minkä tiedän, on perkele. Jos te haluatte vähän taputella, niin huutakaa "aamen" silloin tällöin. Ja minä–minä… Me saimme sen puuhun, hetken päästä, menimme hakemaan sen pois.

34 Tiedättehän, vanha Buddy Robinson, monet teistä ovat kuulleet hänestä. Olettehan, nasarealais-seurakunnasta? Hän sanoi: "Herra, anna minulle selkäranka, joka on kuin tukkipuu. Anna minun sieluuni runsaasti ymmärrystä [alkup: sieluni päätyyn–suom.]. Ja anna minun taistella perkelettä vastaan niin kauan kuin minulla on yksikin hammas ja sen jälkeen ikenillä, kunnes kuolen." Minusta tuo on hyvä… Ja sillä tavalla hän myös teki. Ja sillä tavalla hän myös teki, lähes satavuotias ja yhä saarnasi evankeliumia.

35 Olen kuullut, kun nuo vanhat veteraanit saarnaavat sillä tavalla. Tässä eräänä päivänä, satuin panemaan radion päälle ja joku vanha veli, Mordechai F. Hamm nimeltään, noin sata vuotta vanha, ja yhä saarnasi evankeliumia. Sanoin: "Jumala häntä siunatkoon ja saakoon hän tähtiä kruunuunsa, kun hän saapuu perille." Veli Hamm, minä juuri ja juuri tunnen hänet. Jonakin päivänä minä haluan tavata hänet, ennen kun hän lähtee yli, toiselle puolelle. Ja niin hän voi puristaa monien ihmisten kättä tuolla puolen. Minä tiedän, että hänellä tulee olemaan paljon käsiä puristettavanaan, kun hän tulee perille, joka tapauksessa, koska hän on ollut täällä vanha konkari.

36 Jumala teitä siunatkoon nyt. Ja nyt, ennen kuin me menemme Hänen Sanaansa, pyydetäänpä Kirjoittajaa tulemaan paikalle paljastamaan se meille.

37 Hyvä taivaallinen Isämme. Me lähestymme Sinua tänä iltana Sinun Poikasi ihanan, suurenmoisen nimen kautta, ja tunnustamme omat syntimme, ettemme me kelpaa edes puhumaan Hänen suuresta nimestään. Sillä…Koko taivaallinen perhe on nimetty Jeesukseksi. Koko maallinen perhe on nimetty Jeesukseksi. Ja Jeesuksen nimessä tulee jokainen polvi taipumaan, jokainen kieli tulee tunnustamaan sen, olipa ihmiset syntisiä tai pyhiä. Silloin, kun me puhumme Hänen nimessään, kuinka meidän sydämemme pitäisikään vapista kunnioituksesta; puhuessamme. Ja niinpä me pyydämme Hänen nimessään, kunnioittaen, että Sinä tulisit luoksemme tänä iltana, Herra.

38 Me olemme täällä suuren kaupungin keskellä, jossa saatana on saanut ihmiset sidotuksi omiin bisneksiinsä, uhkapeliinsä, prostituutioon, viskiin ja tupakkaan. Ja, oi, Jumala, ja monet puhujankorokkeen saarnaajat sivuuttavat asian ihan kuin se olisi vain aivan luonnollinen juttu.

39 Mutta, Jumala, anna meille varoituksen ääni, että me saarnaisimme evankeliumia todenmukaisesti ja kiertelemättä; panisimme kirveen puun juurelle, ja antaisimme lastujen tipahdella minne vain. Mutta auta meitä, Herra, lausumaan julistamaan sellaisille asioille ja saarnata Sinun rakkaan Poikasi, Jeesuksen evankeliumia.

40 Jumala, suo että jotakin, joka ravistelee tätä kaupunkia, tapahtuu, Jumalan valtakunnan hyväksi. Että, jopa ne seurakunnat, jotka kulkevat nurkissa muutaman jäsenensä kanssa, oi Jumala, täyttyköötnuo seurakunnat ja tulkoot pullolleen uudestisyntynyttä, vanhanaikaista pyhää väkeä. Suo se, Herra. Ja tee mahdolliseksi meille ottaa vastaan herätys, vanhanaikainen, Jumalan lähettämä, joka ravistelee kaupunkia laidasta toiseen, ja erottaa meidät kaikesta pahuudesta. Oi, Jumala älä anna kokouksen pitkittyä. Suo meille herätys, joka sulkee kaikki salakapakat ja joka panee asiat oikealle tolalle, ja saa ihmiset tulemaan heti, kun kirkonkellot soivat ja tungeksii alttarille ja rukoilee ennen paimenen sanomaa ja valmistautuu. Jumala, suo se.

41 Nyt, täällä on ehkä sairaita, Isä. Ja kun me puhumme sairaista, ja myös sairaitten puolesta, parantakoot Pyhä Henki jokaisen sairaan henkilön tässä rakennuksessa. Pelasta jokainen syntinen. Pyydä jokaista luopiota palaamaan harharetkiltään.

42 Ja nyt, olkoot Pyhä Henki Hän, joka on johdattanut minut tänä iltana tähän aiheeseen tänä iltana. Ja ottakoot Hän Jumalan asiat ja käyttäköötpalvelijaansa instrumenttinaan, ja saakoon Jumala kunnian. Me pyydämme tätä Hänen nimessään, aamen.

43 IV Moos. 20 ja 7. jakeessa me luemme näin:

7 Ja Herra puhui Moosekselle sanoen:

8 "Ota sauva ja kokoa seurakunta, sinä ja veljesi Aaron, ja puhukaa heidän silmiensä edessä kalliolle, niin se antaa vettä, ja sinä saat vettä tulemaan heille kalliosta ja juotat joukon ja sen karjan".

9 Niin Mooses otti sauvan Herran kasvojen edestä, niinkuin hän oli häntä käskenyt.

10 Ja Mooses ja Aaron kokosivat seurakunnan kallion eteen, ja hän

sanoi heille: "Kuulkaa nyt, te niskurit! Onko meidän saatava teille vettä tästä kalliosta?"

11 Niin Mooses nosti kätensä ja iski kalliota kahdesti sauvallansa, ja siitä lähti runsaasti vettä, niin että kansa ja sen karja saivat juoda.

44 Ottakoon Jumala nämä vähät sanat nyt, kun me palaamme eilisillan aiheeseemme ja otamme sen puheeksi tässä. jo Jumala tahtoo.

45 Ja nyt, minä haluan kaikki sairaat, jotka ovat täällä tänä iltana…Siis, Billy ei ole jakanut ollenkaan rukouskortteja tänään, koska minä määräsin. Sanoin: "Mene vain, Billy ja kerro veli Caublelle. Ja anna vain minun…

46 Minä yritän jotakin Jumalan kunniaksi, vain pyytämällä Jumalaa auttamaan meitä, ja antamaan meille sieluja Valtakuntaan; ja että uskovat, joiden usko vahvistuu ja kohoaa ja sanovat: "Jumala, minä uskon Sinuun, Sanan perusteella." Siinä se. Siinä on alkuperäinen ja ensimmäinen ja paras tie. Näin on. Ottaa Jumalaa Hänen Sanastaan kiinni. Sitten, jos sinä et kykene siihen, sitten, totta kai, Jumala lähettää muita asioita, niin kuin lahjoja ja merkkejä vahvistamaan Hänen Sanansa, vahvistamaan sen jokaiselle uskovalle.

47 Siis, sunnuntaina meillä oli "Pelastus veren kautta."

48 Nyt me käsittelemme Israelia, matkalla pois Egyptistä, vertauskuvana maailmasta, matkalla Palestiinaan, luvattuun maahan. Minusta se on kaunis juttu. Minä rakastan sitä todella. Melkeinpä viikoittain, minä istun alas ja luen tuon Exodus kirjan [II Mooseksen kirja] läpi, tai niin pitkälle kuin ehdin. Rakastan sitä, koska se on täydellinen esikuva nykyseurakunnasta, sen tilasta, ja siitä, miten Jumala liikkuu. Liikkui silloin; mitä hän teki luonnossa silloin, Hän tekee hengellisesti nyt. Näettekö te sen?

49 Nyt, silloin Hän johti Israelia luonnollisella tavalla, jossa voidaan nähdä, kun katsotaan, Hänen siirtävän heidät tietystä maasta pois toiseen, luonnolliseen maahan.

50 Nyt, meitä pannaan Pyhän Hengen avulla menemään luvattuun maahan. Uskotko sinä, että me olemme matkalla luvattuun maahan? "Minun Isäni talossa on monta asuinsijaa. Jos niin ei olisi, minä en olisi sanonut sitä teille. Minä menen valmistamaan teille sijaa." Onko näin? Nyt, meillä on luvattu maa, jonne olemme menossa, ja joka päivä merkitsee virstanpylvästä; yksi päivä, yksi virstanpylväs.

51 Ja meidän eteemme on asettunut suuri, synkkä varjo, nimeltään kuolema. Ja joka kerta, kun sydämemme lyö, me liikahdamme askelen lähemmäksi sitä. Jonakin päivänä, se lyö viimeisen lyöntinsä, ja me astumme sisään. Minä haluan olla ajoissa, suorittaa osuuteni, niin kuin toivon teidän kaikkien tekevän tänä iltana. Kun tiedän, että se todella on edessäni, ja minä haluan kohdata sen. En halua olla pelkuri. Minä haluan kietoutua Hänen vanhurskauteensa, kävellä sen sisään, tietäen tämän, että minä tunnen Hänet Hänen ylösnousemuksensa voimassa (näin se on), että, kun Hän kutsuu kuolleiden seasta, minua tullaan kutsumaan niiden kanssa, jotka ovat elossa. Jumala on elävien Jumala.

52 Kun he vaeltavat tässä maassa, me huomaamme, että Jumalalla valmisti heille suunnitelman. Hän toi lunastuksen veren kautta. Sitten me huomaamme, että Hän tuo lunastuksen jälleen, voiman kautta.

53 Me saimme selville toissailtana, että Hän oli käyttänyt verta, mikä oli hyvin kaunis esikuva uskovasta; että, kun hänet ottaa vastaan Kristuksen kuoleman, omansa sijaan, silloin hänestä tulee Jumalan lapsi. Hän aloittaa matkansa.

54 Nyt, seuraava asia, mikä hänelle pitää olla… kun hän on pelastunut hengellisesti…

55 Siis, viattoman karitsan kuolema antoi syyllisenne uskovalla elämän. Eikö se olekin täydellinen esikuva nyt, Viattoman kuolema, joka antaa syylliselle elämän. Ja viattoman Kristuksen kuolema antaa elämän meille syyllisille.

56 Nyt, ensiksi, sitten kun Jumala oli antanut ihmisille elämän veren kautta ja näytti sen, että kuolema oli mennyt heidän ohitseen, Hän käynnisti heidän vaelluksensa. Me tavoitamme heidät matkallaan hetken päästä.

57 Nyt, huomatkaapa, sitten seuraava juttu, jonka Jumala teki, heti sen jälkeen, kun heistä oli tullut uskovia ja lapsia, ja he olivat ottaneet Jumalan vastaan. Vihollinen, fyysinen kuolema lähti heidän peräänsä, ja sai heidät nurkkaan. Autiomaa yhdellä puolella, Punainenmeri toisella -, vuoret toisella puolella; faaraon armeija tulossa, takaa-ajossa, miljoonine sotilaineen marssilla, tulossa nujertamaan heidät.

58 Siis, Jumala on tuonut julki, että Hän antaisi ihmisille elämän Karitsan kuoleman kautta; nyt hän on aikomassa esitellä heille fyysisen lunastuksen. Halleluja. Näettekö, sekä pelastukseksi että parantumiseksi (näet-

tekö?), luonnolliselle ihmiselle ja hengelliselle ihmiselle.

59 Kuolemanenkeli meni ohitse, ja osoitti, että Jumala oli valmistanut pakotien, veriuhrin kautta, ja ihmiset ottivat sen vastaan. Nyt Hän aikoo valmistaa pakotien fyysisestä kuolemasta.

60 Niin kuin uskova, heti, kun hän pelastuu, ehkä syöpä on tuhonnut hänet tai jokin sairaus. Jumalalla on lunastus myös voiman kautta. Samoin, kuin Hänellä on sielun lunastus, Hänellä on myös ruumiin lunastus. Se oli…

61 Ihmiset pelastuivat ja heidät ympärileikattiin. He olivat veren alla, mutta silti, faarao oli… Vihollinen oli tulossa tuhoamaan heidät, tappamaan oikopäätä heidät kaikki erämaahan. Silloin Jumala näytti lunastuksensa voiman lunastaa heidän ruumiinsa. Ymmärsittekö? Ymmärrättekö, mistä minä puhun? Lunastuksesta voiman kautta. Ja sitten, kun vihollinen oli lähes heidän niskassaan, tuo suuri yliluonnollinen Tulipatsas nousi Israelin ylle, tuli tänne ja seisoi heidän ja kuoleman välissä.

62 Annetaanpa tämän upota jonkin aikaa. Ymmärrättekö, mistä minä puhun?

63 Siis, jokaiselle uskovalle, uudestisyntyneelle Jumalan lapselle, kun kuolema tulee ennen aikojaan ovelle varastamaan, Jumalan enkeli seisoo sinun ja sairauden välissä. Siis, jos sinä haluat rientää sitä vastaan, se on oma asiasi, mutta sinun ei tarvitsisi. Näettekö? Hän seisoo sinun ja kuoleman välissä.

64 Kaksikymmentäkolme vuotta sitten, juutalaisessa sairaalassa, tri. Morris Fletcher antoi minulle kolme tuntia; kaupungin yksi parhaita kirurgeja, antoi minulle kolme tuntia aikaa elää. Minä elän tänä iltana. Halleluja! Kuinka? Ansaitsemattoman armon ansioista, Jumalan enkeli seisoi minun ja kuoleman välissä ja suojeli minua, ja minä otin sen vastaan. Ja kiitollisena, Jumalan armosta, olen voittanut puoli miljoonaa sielua Hänelle, tänä iltana.

65 Voi, mitenkä Jumala tietääkään, kuinka tehdä asioita, jos me vain olemme mukana. Älkää yrittäkö johtaa Jumalaa. Antakaa Jumalan johtaa teitä. Näettekö? Meitä tulee johtaa. Siitä syystä Jumala on verrannut meitä lampaisiin.

66 Oletteko koskaan nähneet eksynyttä lammasta? No mutta, se on maailman avuttomin elikko. Se ei löydä mihinkään. Se vain seisoo ja määkii siihen asti, kunnes susi tulee ja syö sen, tai se kuolee siihen. Se ei löydä

tietä takaisin.

67 Ja niin se menee, että kun ihminen on eksyksissä, hän on täydellisen avuton. Asialle ei voi mitään. Jumala, on armon kautta johdattanut sinut Kristuksen tykö. Jeesus sanoi: "Ei kukaan voi tulla minun tyköni, ellei Isä häntä vedä." Ja kaikki, jotka Hän vetää, ja tulevat, minä annan hänelle ikuisen elämän." Mikä lupaus.

68 Voi, pysyisinpä minä saamaan joka ihmisen tänne, että tämä uppoaisi vasemmalle puolelle, viidennen kylkiluun alle, sydämen sisimpään. Te näkisitte ihmisten kaikenlaisine päällänsä roikkuvine sairauksineen vain nousevan ylös, kävelevän tästä talosta ulos riemuiten, ja kieltäytyen pitämästä niitä. Rammat yksinkertaisesti kävelisi niin normaalisti kuin vain voi. He kieltäytyisivät tietämästä muusta. Näettekö?

69 Sinä pelkäät. Pelkäät aloittaa. Sinä odotat Jumalan tulevan alas ja vetävät sinut ulos. Ei Jumala tee niin. Sinun pitää ottaa askel. Hän lupaa ja sanoo: "Tulehan nyt," sitten sinä seuraat.

70 Siis kiinnittäkää huomionne merkille Israelin kansaan silloin. Jumala tuli ja seisoi heidän ja vaaran välissä: lunastuksen voima–lunastus voiman kautta, tarkoitin. Lunastus veren kautta, lunastus voiman kautta…

71 Eilisiltana me jätimme ihmiset ryömimään ylös Punaisenmeren vastarannan rantapenkerettä. Kaikki heidän vihollisensa; heidän rattaittensa pyörät olivat lähteneet irti. Heidän hevosensa oli pelästytetty aivan joen keskellä ja ne kääntyivät, minne sattui, ja menivät näin, ja pyörät juuttuivat liejuun ja putosivat ja vihollisen miesjoukko lähti ryntäämään raivoisasti, vihollinen, siis. Ja Israel kiipesi rantapenkalle ja näki Jumalan ojentavan kätensä ja tuhoavan vihollisen kaikkinensa.

72 Kaunis esimerkki uskovasta veren alla; hän paranee välittäjän kautta, Jumalan voima säästää hänen henkensä, ja pidentää sitä tietyn ajan…Heidän kaikki olisi teurastettu siihen paikkaan erämaassa; jos Jumala ei olisi seissyt heidän välissään. Minä olisi kuollut kauan sitten, jos Jumala ei olisi seissyt minun ja kuoleman välissä. Jokainen uskova täällä olisi ollut kuollut jo kauan sitten, jos Jumala ei olisi seissyt teidän ja kuoleman välissä: jokaisen teistä. Ja niinpä, Jumala täydessä armossaan ja laupeudessaan, seisoo uskovan ja kuoleman välissä. Halleluja.

73 Tässä se on. Mikä onkaan uskovan seuraava juttu? Seuraava juttu on sitten Pyhän Hengen kaste. Mooses johti Israelin lapset suoraan Punaiseenmereen, heidät kastettiin Punaisessameressä: meri, vesi, edusti Hen-

keä. Kun Mooses löi kiveä, siitä tuli vettä. Se oli esikuva Kristuksesta Joh. 3:16: ”Jumala on niin rakastanut maailmaa, että Hän antoi ainokaisen Poikansa, ettei yksikään, joka uskoo Häneen kuole, vaan hänellä on iankaikkinen elämä.” Huomatkaa, erämaahan kuolemassa ollut kansa pelastettiin lyödyn kiven kautta. Ja kuoleva kansa pelastuu tänään (syntiin kuoleva; vääryyteen kuoleva), koska Jumalan Poika, jota lyötiin, otti heidän ihmisten paikan: vesi, Henki vyöryy ulos!

74 Katsokaapa, haluaisin, että te ymmärrätte nyt, kun he menivät Punaisenmeren poikki, se oli esikuva Pyhän Hengen saamisesta. Ja kun uskova on lunastettu kuolemalta elämään, Jumalan voima on parantanut hänen ruumiinsa. Nyt hän on Pyhän Hengen kasteen kandidaatti. Nyt hänellä on matka kuljettavanaan, tuolle puolen, edessään, mutta ennen kuin hän voi selviytyä tuosta matkasta, hänellä on oltava jokin ja vie hänet perille. Aamen. Täydellinen esikuva helluntaista…

75 Pankaapa merkille, kun he ryömivät joenpenkalta…Jokainen uskova, kun sinä tulet mukaan ja pelastut, otat Jeesuksen veren vastaan, sinä olet herkästi kiinni siinä ja kiinni tässä, etkä pääse irti siitä etkä pääse irti tästä. Jonkin ajan päästä, Jumala saattaa tehdä sinulle hyviä asioita, mutta sinä et pääse irti tupakasta, sinun on otettava ryyppy kavereitten kanssa silloin tällöin. Mutta se, mitä sinä tarvitset, on päästä Punaisenmeren yli.

76 Kun saavut toiselle rannalle…Tässä se on. Haluaisin teidän näkevän tämän. Kun ihmiset tulivat toiselle puolelle, ryömivät rannalle ja katselivat taaksepäin, ja näkivät nuo entiset työnjohtajat, jotka olivat hakanneet heitä, tappaneet heistä joitakin… Aivan niin kuin syöpä, ja savukkeet ja tupakka ja viski ja kaikki muu sekoittaa tenavien pään, ja passittaa heidät nuorisokotiin, sairaaloihin, ja tekee heistä neurootikkosakkia ja kaikkea muuta, mitä maailma saa aikaan… Kun ihmiset katsoivat taaksepäin ja näkivät kaiken tuon kamppailemassa, avuttomina ja kuolemassa mereen, veli, niin siinäpä heillä vasta kokous olikin!

77 Mooses… Voi, minä aion saada tämän uppoamaan syvälle. Toivon että se menee perille. Mooses, suurin profeetta, joka koskaan on elänyt, lukuun ottamatta Jeesus Kristusta. Ei ole koskaan ollut ihmistä, jolle Jumala olisi puhunut niin kuin Moosekselle, Kristusta lukuun ottamatta. Hän sanoi: ”Jos keskuudessanne on hengellinen tai profeetta, minä näytän hänelle näkyjä ja minä ilmestyn hänelle. Mutta niin ei ole minun palvelijani Mooses; minä puhun hänen kanssaan suusta suuhun.” Näin on.

78 Mooses, tämä kunnioitettu mies, hänen selviydyttyään tuosta kokemuksesta, hän näki kaikki nuo työnjohtajat kuolleina, hän tiesi, että silloin kaikki nuo asiat olivat ohi ikuisiksi ajoiksi. Ja kaikki se, mikä oli ajanut heitä, hakannut heitä, ruoskinut heitä pitkin ja poikin, oli lopussa. Hän kohotti kätensä ja lauloi Hengessä. Voi tavaton.

79 Sellaista ei ole kuvattu, eikä tulla kuvaamaankaan ennen kuin me pääsemme tuonne ylös kirkkauteen. Kun työ saatettiin täällä loppuun, hän lauloi Hengessä. Ja kun meidät on lunastettu ruumiillisesti…Se oli esikuva Pyhästä Hengestä, joka tuli helluntaina, kun me pääsimme meren läpi. Se oli helluntain esikuva. Ja Mooses, anti–esikuvassa silloin, kun hän pääsi sen kaiken läpi, hän lauloi Hengessä. Se tapahtui helluntaipäivänä. Ja kun ruumis on täydellinen, lunastettu…

80 Siis, meidän sielumme on lunastettu täydellisesti (näin on), eikä voi kuolla, sillä on iankaikkinen elämä. Näin Raamattu sanoo.

81 Voi, tuntuupa hyvältä. Huomaatteko miksi? Koska minä tiedän, että tämä on NÄIN SANOO HERRA. Todella ankkuroin sieluni tähän ja kävelen eteenpäin ja sanon: ”Saatana, sihise ihan mitä haluat minulle. Ei häiritse minua, koska minä tiedän, keneen olen uskonut ja minä olen vakuuttunut, että Hän kykenee varjelemaan sitä, mihin minä lupasin Hänelle sitoutua, tuon päivän varalta.”

82 Se, mitä me tarvitsemme tänä iltana, on kunnon vanhanaikainen Billy Sunday-tyyppinen, murtunut, hallelujaherätys; jollaista me tarvitsemme täällä Louisvillen puolessa. Näin se on, tarvitsemme vanhanaikaista, Jumalan lähettämää herätystä. Kyllä vain.

83 Huomatkaa, sitten, kun meidän ruumiimme on lunastettu… Josta jumalallinen parantaminen on nyt meillä varjona.

84 Niin kuin se oli helluntain varjo silloin; katsokaa mitä ihmiset ovat tehneet pelastuksen varjon aikoina. Katsokaa, miten he vaelsivat Jumalan edessä: "Sammuttivat…terää ja niin… tulen voiman ja pääsivät miekanteriä pakoon," kaikkia näitä asioita ihmiset tekivät, "pääsivät pois tulisista pätseistä; pois leijonien luolasta ja kaikkea," varjona (halleluja), helluntain varjona.

85 Nyt meillä on täydellinen lunastus Kristuksen veren kautta. Silloin ei voinut olla täydellistä lunastusta, koska oltiin härkien ja pukkien veren alla, eikä se ota pois syntiä, se vain peittää synnin. Mutta, kun Jeesuksen veri, tuo kaikkein pyhin, vanhurskas veri vuodatettiin, syntejä ei enää

peitetty, ne erotettiin; niistä tehtiin loppu, ja uskova menee Tekijänsä eteen. Halleluja.

86 Ja jos niin tapahtui, kun tuossa Mooseksen [ajan] varjokuvassa, laulettiin Hengessä, niin sitten Ilmestyskirjassa, ne, jotka saivat ruumiin täyden lunastuksen, seisoivat lasimeressä, laulaen myös Mooseksen virttä, siis Ilmestyskirjassa.

87 Ja mikä–mikä Pyhän Hengen kokous olikaan, kun ihmiset pääsivät rannalle. Kuuntele, sisar. Tuo kunnianarvoisa pikku Miriam, naisprofeetta, Mooseksen sisar, naisprofeetta, hän innostui niin, että tempaisi tamburiinin ja juoksenteli pitkin rantapenkerettä, ja soitti sitä tamburiinia ja tanssi Hengessä. Eikä vain niin, vaan kaikki Israelin tyttäret seurasivat häntä, ja tanssivat Hengessä. Jos se ei ollut Pyhän Hengen lankeamista, niin sitten minä en ole sellaista ikinä nähnytkään. Totta kai, kaikki nuo ritualistiset kansat ovat saattaneet katsoa kiikariensa läpi ja sen nähtyään sanoneet: "Fanatismia." Juuri. Mutta kyse oli Jumalasta. Näin se on.

88 Nuo kunnianarvoisat jutut [seurakunnat, ihmiset tms.–suom.] katsovat alaspäin sitä, minkä Jumala on siunannut. Aivan!

89 Se tuo mieleeni erään kertomuksen. Yhdellä kaverilla oli tosi iso hieno maatila. Hän rakensi tosi suuria hienoja aittoja, juuri niin arvossapidetyn ja klassisen mallisia kuin vain voi, mutta hän oli liian laiska viljelläkseen maata. No niin. Hänen lähellään asui toinenkin maanviljelijä; hänellä ei ollut niin kovasti aittoja, mutta hän taas oli todellinen maanviljelijä ja hän oli saanut aittaansa runsain mitoin hyvää ruokaa sinä vuonna. Ja kaksi vasikkaakin oli syntynyt, toinen toisessa ja toinen toisessa navetassa. Kun kevät tuli, nuo pikkuvasikat päästettiin ulos karsinasta.

90 Tuota pientä vasikkaa oli syötetty oikein hyvin, oi, kun se tunsi tuulen osuvan itseensä, se potkaisi kantapäät yhteen ja sitten sitä lähdettiin niin kovaa kuin ikinä, korskuen ja hyppien ja pukitellen ja vain jatkoi.

91 Ja sitten tuo toinenkin maanviljelijä päästi omansa ulos, sinne. Sillä ei ollut mitään muuta syötävää kuin rikkaruohoa; farmari oli liian laiska viljelemään, liian laiska syöttämään sitä.

92 Se tuo mieleen jotkut näistä paimenista (aivan, aivan), jotka ovat liian laiskoja, liian turhamaisia. Ja arvokkaat navetat ovat ainoa, mitä siitä voi tulla. Pankaa sinne vähän vasikanruokaa. Niin. Juuri. Pyhän Hengen kaste, jota saarnataan voimassa, se korventaa ihmisiä. Näin on. Mutta

juuri sitä ihmiset tarvitsevat. Hyvää, vanhanaikaista korventamista seurakunta tarvitsee, mitä sen jäsenet tarvitsevat. Huomatkaa se.

93 Ja tämä pikkuinen ”vanha” vasikka oli aivan raunioina. Pikku kaveriparka oli tullut navetasta niin heikkona, että tuskin kykeni kävelemään. Ja se kurkisti aidanraosta ja katseli ympärilleen.

94 Se oli nähnyt, kun tuo toinen vasikka vain korskui; se oli tosi paksu ja pullea. Siitä tuntui hyvältä. Se viettänyt talven syöden.

95 Ja tuo pikkuinen nälkiintynyt vasikka katseli sitä ja sanoi: "Pelkkää fanatismia!" Voi! Varmasti, se oli aivan liian laiha ajatellakseen mitään muuta.

96 Mutta, kuulkaapa, kun se, joka oli lihonut koko talven, veli, se tiesi paikkansa. Se piti hauskaa, kun tuo lämmin tuuli alkoi puhallella sitä.

97 Ja jokainen, joka on syntynyt Jumalan Hengestä; häntä voi kutsua fanaatikoksi tai miksi hyvänsä, mutta kun tuo lämmin kevät, Pyhän Hengen tuuli alkaa tulla niin kuin helluntaipäivänä, jotakin tulee tapahtumaan. Aivan. Lämpimät tuulet alkavat puhaltaa, veli, teidät kaikki on lihotettu evankeliumilla, kaikki pulleita ja hyvinvoivia. Kannat kattoon vain ja pidetään hauskaa.

98 Ja juuri sillä tavalla Miriam ja muut tekivät. Katsoivat taakseen ja näkivät nuo vanhat asiat, joita he joskus olivat tehneet, olivat kuolleet ja kuopattu. He olivat saaneet nähdä Jumalan hyväksyvän veren; nähneet Hänen voimansa jumalallisessa parantamisessa, kun Hän seisoi heidän välissään; kun he tulivat Punaisenmeren läpi ja heidät kastettiin Hengellä; kävelivät vastarannalle ja pitivät hauskaa. Eivät he välittäneet–mitä…-jotkut organisaatiot heistä sanoivat. Aamen.

99 Mikä täydellinen esikuva se on nykypäivästä; uskovaisesta, joka uskaltaa lähteä ulos.

100 Jumala lupasi, että Hän tyydyttää ihmisten jokaisen tarpeen. Hän lupasi tyydyttää meidän jokaisen tarpeemme. Hän ei todellakaan sanonut: ”Minä valmistan keinon jolla parantua; minä valmistan sellaisen keinon; minä valmistan tällaisen keinon." Hän sanoi: "Minä olen sinun kanssasi!" Halleluja!

101 Niin Hän sanoi meille. "Minä olen teidän kanssanne maailman loppuun asti." Siinä kaikki, mitä minun tarvitsee sanoa. Sinun ei tarvitse väitellä tästä, siitä tai mistään. Jos Hän on täällä, se tyydyttää minut. Jumalallinen parantaminen on läsnä. Voima on läsnä. Kaikki, mitä Hän

oli täällä, Hän on sitä nytkin. "Jeesus Kristus on sama eilen, tänään ja iankaikkisesti." Ja niinpä sinä voit ottaa teologiasi ja hukkua sen kanssa. Veli, minä uskon, että Jeesus Kristus on sama eilen, tänään ja iankaikkisesti. Hän sanoi: "Minä olen teidän kanssanne maailman loppuun asti." Kyllä.

102 He lähtivät pois, ja Hän oli heidän kanssaan. Nyt Hän sanoi… Oi, heillä oli pikku korillinen leipää päänsä päällä. Se oli mennyt, kaikki syöty. Sitä ei ollut yhtään. Sinä yönä mentiin nukkumaan pienessä nälässä. Mutta seuraavana aamuna, kun noustiin ylös, leipää oli kaikkialla maassa.

103 Sillä tavalla Jumala tekee asiat. Antaa sinun tulla viimeiseen hetkeen, ja silloin näyttää, mitä Hän kykenee asialle tekemään. Näin on. Hän rakastaa tehdä niin. Hän rakastaa. Hän rakastaa yllättää kansansa.

104 Te, miehet, rakastatte tehdä vaimollenne sillä tavalla. Odotat hänen syntymäpäiväänsä asti ja pidät häntä epävarmuudessa, koska sinä rakastat häntä.

105 105 Siitä syystä Jumala antaa meidän joskus tulla tiemme päähän, koska Hän rakastaa meitä ja haluaa osoittaa Yliluonnollisuutensa ja voimansa. Koska Hän rakastaa meitä, Hän haluaa tehdä sen. Kyllä. Hän antaa meidän joutua tilanteeseen, jossa me olemme lähes valmiita ottamaan viimeisen askeleen; silloin Hän astuu näyttämölle.

106 Hän antoi Danielin ystävien käydä suoraa päätä tulipätsiin, mutta siellä olikin neljäs Mies, tuulettimen kanssa ja piti tulen heistä loitolla. Näettekö? Hän on aina paikalla. Hän ei poistu koskaan. Hän on aina lähellä. "Jumalan enkeli asettuu niiden ympärille, jotka Häntä pelkäävät."

107 Siellä, tuona yönä; ihmiset poimivat tuota leipää seuraavana aamuna. Voin nähdä kuinka israelilaiset, jotka juuri olivat päässeet Punaisenmeren läpi; he olivat pelastuneet veren kautta, nähneet Jumalan parantavan voiman, tai ihmeellisen voiman seisovan Jumalan… ja Israelin ja Egyptin välissä, ja hukuttanut viholliset voiman takana.

108 Niin kuin tuo kurja syöpä on oli lähtenyt iäksi, sokeus on poissa, kuurous on poissa, diabetes kaikki oli silloin hukutettu Jeesuksen Kristuksen vereen. Miltä teistä tuntuu? Oi!

109 Kun sinä kävelet kadulla ja joku vanha arvostelija sanoo: "Siis, hetkinen! Oletkohan sinä nyt tuosta niin varma?"

”Älä edes kysy sitä.” Aamen. Voi tavaton!

110 Minä voin nähdä kuinka ihmiset kokoontuvat, ja kerääntyvän yhteen ja syövän ja viettävän upeita hetkiä. Aivan kuin vanhanaikainen Pyhän Hengen kokous. Tässä Jumalan Henki tulee erään pienen pyhän luo, saavuttaa hänet; menee hänen sydämeensä, ja huutaa: "Kiitos Jumalalle!" Juuri kuin sellainen vanhanaikainen kokous. Kyllä vain. Sitä vain poimittiin puolelta ja toiselta, ja pidettiin hauskaa.

111 Siis, tuo leipä ei koskaan loppunut. Sitä riitti koko matkan heille. Näin on. Ja se oli täydellinen esikuva helluntaista meissä. Se tapahtui luonnossa. Tuo leipä ei koskaan loppunut. Se pysyi samana leipänä siihen asti, kunnes he tulivat luvattuun maahan. Onko asia näin? [Seurakunta vastaa: "Aamen."–toim.] Te raamatunlukijat tiedätte sen. Ja sitten, kun me…

112 Seurakunta perustettiin Helluntaipäivänä, kun uskovat olivat siellä ylhäällä. "Ja taivaasta tuli humaus, niin kuin väkevä tuulispää, täytti koko huoneen, jossa he istuivat." Tuo sama Pyhä Henki, joka lankesi silloin, lankeaa nyt. Ja niin mennään siitä ajasta ajan loppuun saakka. Se vain jatkuu. Se on meidän leipämme. Ihmiset ruokittiin luonnollisella leivällä, meidät ruokitaan hengellisellä leivällä.

113 Jeesus sanoi: "Minä olen Elämän Leipä, joka tulee Jumalalta taivaasta."

114 Hänelle sanottiin: "Meidän isämme söivät mannaa erämaassa 40 päivän ajan."

Hän sanoi: "He ovat kaikki kuolleet." Kyllä vain.

115 "Mutta sillä, joka syö minun lihaani ja juo minun vertani, on iankaikkinen elämä, ja minä nostan hänet ylös viimeisinä päivinä. Minä olen Elämän Leipä, joka tuli Jumalalta taivaasta. Jos ihminen syö tätä leipää, hän ei koskaan kuole." Olkaa hyvät. Heillä oli luonnollinen, meillä on hengellinen. Voi, minä en vaihtaisi tätä mihinkään. Ihanaa!

116 "No", sanot: "Veli Branham, mehän tiedämme kaikki, että sinä olet fanaatikko." No, niinhän minä olenkin. Minä olenkin Kristuksen hullu. Kenen hullu sinä olet? Ehkä oletkin perkeleen hullu. No niin. Niinpä minä olen mieluummin Kristuksen hullu. Ettekö tekin? [Seurakunta sanoo: "Aamen."–toim.] Selvä.

117 Kuulkaa, tässä on eräs toinen juttu tuosta mannasta. Kun ihmiset alkoivat maistella sitä, he sanoivat: "Maistuu hunajalta." Kyllä, se oli makeaa. Minä voin nähdä noiden vanhojen pyhien maiskuttelevan huuliaan

ja syövän kaiken. Se oli hyvää.

118 Oletteko te koskaan maistaneet tätä? Tämä myös on hyvää. On sanottu: "Maistakaa ja katsokaa kuinka Herra on hyvä. Se maistuu hunajalta kalliossa." Minä olen maininnut tämän monia kertoja. Silloin, kun vanha kunnon Daavid puhui tämän psalmissaan, hän sanoi: "Se maistuu hunajalta kalliosta."

119 Daavidilla, joka oli paimen, oli leipälaukussaan, jota kannettiin kupeella, oli aina hunajaa mukana. Vanhat paimenet tekevät niin, vieläkin Palestiinassa. Ja sitten, kun, heidän–heidän lampaansa sairastuu, silloin, ensi töikseen siis, hän ojentaa kätensä ja ottaa pienen palasen tätä hunajaa. Ja hän ottaa sitä ja hieroo kallioon, kalkkikivikallioon. Ja lammas pitää tuosta hunajasta, ja alkaa nuoleskella tuota hunajaa siitä kalliosta. Ja tuossa kalkkikivessä on jotakin, joka parantaa sairaan lampaan.

120 Ja kuulkaapa, meillä on täällä tänä iltana koko leipälaukku täynnä hunajaa, ja me aiomme panna sitä kallioon, Jeesus Kristukseen. Ja sairaat lampaat tulevat nuolemaan, ja saatte olla varmoja, että te tulette paranemaan. Näin on, ainoastaan: nuolaise, nuolaise, nuolaise. Ja hunajaa nuollessa, no, tehän saatte varmasti myös kalkkikiveä. Se on niin varmaa kuin mikä. Nyt, me emme aio panna sitä seurakunnan päälle, me panemme sen Kristukseen, johon se kuuluu. Näin on. Koska parantuminen kuuluu Kristukseen, aamen, niin kuin kaikki muukin lunastuksen siunaus. Huomatkaa se.

121 Ja toinen juttu. Kun se alkaa langeta, Aaron komennettiin menemään ulos ja tuomaan useampi oomerillinen sitä.

122 Siis, jos sitä yritettiin säilyttää seuraavaan päivään, se pilaantui. Ja sitä tapahtuu kovasti Pyhän Hengen kansan keskuudessa tänä iltana. Te yritätte ajatella: ”No, 20 vuotta sitten, me saimme kunnon sanoman. Meillä oli–oli ihanaa.” Mitä te saatte tänä iltana? Siitä on kysymys. Ihmiset…

123 Se lankesi joka yö. Se ei jäänyt tulematta kertaakaan, vain–sapattina. Näin on. Ja nyt Jumala on lähettänyt sen alas, uutena, joka ilta, joka päivä, joka tunti, se tulee.

124 Kuunnelkaa, nuo oomerilliset pantiin säilöön. Hän sanoi: ”Nyt, siis, kun te saavutte siihen maahan, ja teidän lapsenne alkavat kysellä tästä… On sanottu: ”Jokainen pappi, josta tulee pappi, sen jälkeen, kun hänellä oli lupa tulla pyhään paikkaan ja niin edelleen, ja hänet nimitettiin pa-

pin virkaan, niin hänellä oli oikeus mennä ottamaan suupala tuosta alkuperäisestä mannasta, joka oli langennut alussa." Tuota aivan ensimmäistä, joka lankesi, sitä kerättiin ja pantiin oomeriin ja säilytettiin ja varattiin papistoa varten.

125 Nyt sinä sanot: "Veli Branham, mistä tämän päivän asiasta se on esikuva?"

126 Me olemme pappeus. "Te olette kuninkaallinen papisto, pyhä heimo, omaisuuskansa, uhraamassa hengellisiä uhreja Jumalalle, huulienne hedelmää, antaen kiitoksen Hänen nimelleen." Aamen. Siinä se on. Nyt, kun… helluntaipäivänä, kun Pyhä Henki lankesi: [se on] meidän mannamme.

127 Nythän, jokainen pappi silloin, Vanha testamentin aikana, kun hänestä tuli pappi, hän tiesi saavansa suupalan alkuperäistä mannaa; ei mitään tehtyä, mitään ihmistekoista, joka muistutti sitä. Vaan, he saivat jotakin, joka oli aitoa.

128 Siis, helluntaipäivänä, kun meidän mannamme alkoi langeta, Pyhä Henki laskeutui kuin raju, voimakas tuulenpuuska. Paikalla oli joukko arvokkaita ihmisiä, 120, yläsalissa; ovet suljettuna, ikkunat kiinni, istumassa siellä loukossa odottamassa lupauksen täyttymistä. Kyllä, he olivat olleet Jeesuksen kanssa, tosiaankin. He tunsivat Hänen voimansa, ja sen kaiken, mutta he odottivat lupauksen täyttymistä.

129 Juuri sitä me haluamme tänä iltana. Olla…Jos tämä ihmisryhmä voisi päästä yksimielisyyteen, niin kuin sinä iltana oltiin, tuo sama asia seuraisi tänä iltana, juuri tässä rakennuksessa. Näin se on. Oi, totta kai, siellä oli samanlaisia arvostelijoita kuin täällä Louisvillessä–oli sielläkin. Mutta, he olivat yhdessä paikassa, yksimielisinä. Ja yhtäkkiä…

130 Ja sittenkö paikalle tuli saarnaaja, ja hänellä oli kirjelmä mukanaan, ja ihmiset kirjoittivat nimensä ja puristivat oikein kättä ystävyyden merkiksi, ja pääsivät mukaan seurakuntayhteyteen? Niin se saattaa mennä nykyään, mutta ei silloin. Sillä tavalla protestantit tekevät. Katolinen kävelee alttarille ja saa ensimmäisen ehtoollisensa; pistää kielensä ulos, ottaa öylätin ja pappi juo viinin. Sitten hänestä tulee se.

131 Mutta, veli, "Helluntaipäivänä, ihmiset olivat yksimielisinä, yhdessä paikassa, sitten, yhtäkkiä taivaasta tuli ääni," ihmisellä ei ole mitään tekemistä sen kanssa, "kuin väkevä tuulispää. Se täytti koko talon, jossa he istuivat." Jumalan voima iski heihin! Ja kadulle vain ja käyttäytyivät kuin

porukka hulluja; aivan kuten silloin, kun tultiin Punaisenmeren läpi. Eikö niin? [Seurakunta sanoo: "Aamen."–toim.] Ihmiset kiljuivat. Käyttäytyivät sopimattomasti. Hoipertelivat. Sopertelivat.

132 He käyttäytyivät sen päiväisellä tavalla, että te…niin, että ihmiset, se arvostettu seurakunta siirtyi siitä syrjään ja sanoi: "Nuo ihmisethän ovat päissään uudesta viinistä."

133 Halleluja! Kun te alatte nimitellä minua hihhuliksi, niin te voitte aloittaa saman tien. Selvä.

134 Kuulkaa, he olivat täynnä uutta Viiniä, näin on, Viiniä, joka tuli Jumalalta, taivaasta. Oletteko te koskaan nähneet juopunutta miestä? Hän on aivan rakastunut kaikkiin, siis, hän ei kanna huolta mistään. Ja samoin on sellaisen miehen laita, joka juopuu Hengestä. Raamattu sanoo: "Älkää juopuko väkijuomasta, riettaasti, vaan juopukaa Hengestä." Jumala Henki saa teidät niin juovuksiin, että te unohdatte kaikki vihamiehenne ja kaiken. Jokainen on rakastunut sinuun, eikä välitä siitä, kuka siinä lähellä seisoo. Sinä olet maan suurin mies sillä hetkellä.

135 Vaikka sinun naapurisi käy jossakin arvostetussa seurakunnassa, sillä ei ole väliä; anna vain Pyhän Hengen saada sinut valtaansa kerran, ja katso, mitä tapahtuu. Ota oikea, tosi hyvä, tukeva humala, niin näet mitä tapahtuu. Tulet sanomaan: "Sisar, minä sain sen! Sinä myös tarvitset sen!" Näin on. Kyllä vain, jotakin tulee tapahtumaan.

136 He olivat kaikki juovuksissa uudesta Viinistä. Ja kuunnelkaapa, te, jotkut sisaret täällä, tiesittekö, että tuo siunattu neitsyt Maria oli mukana siinä? Siis, hänen oli mentävä sinne ylös. Jeesus Kristuksen äidin piti myös mennä sinne ylös ja tulla luetuksi tuohon ihmisjoukkoon, joka oli niin humalassa Hengestä, että hoiperteli kuin juopunut viskistä tai jostakin.

137 Ja sinä kuvittelet pääseväsi seurakuntaan livahtamalla rukoushuoneeseen ja ottamalla laulukirjan kainaloon ja astelemalla seurakuntaan joka sunnuntaiaamu kellojen kumistessa ja sitten istuutua kuuntelemaan jotakin…ja sitten kävellä takaisin kotiin? Se ei ikinä onnistu.

138 Sinun on käytävä tuota samaa reittiä, koska se on ainoa reitti, ja on aina ollut, jonka Jumala on koskaan asettanut. Sinä joko kävelet sitä reittiä, tai et koskaan tule pääsemään perille. Minä en ole sinun tuomarisi, mutta minä saarnaan evankeliumia. Se on totuus. Tuo siunattu neitsyt oli todellakin paikalla ja käyttäytyi yhtä idioottimaisesti kuin kaikki

muutkin, ja oli täynnä uutta Viiniä. Jos Jumala olisi muuttanut tuon ohjelman, osoita se Sananpaikka minulle sormellasi; sellaista ei ole. Ei varmasti. Se menee täsmälleen sillä tavalla aikojen loppuun, täsmälleen Raamatun loppuun ja samalla tavalla tulee menemään, kun Jeesus tulee.

139 Katsokaa! Kun ihmiset olivat juovuksissa uudesta Viinistä, kuulkaa, Jumala on täyttänyt oomermitallisen teille kullekin. Selvä.

140 Siellä he kaikki seisoivat, siellä ulkona, ja vanha kunnon pikkuinen pelkurisaarnaaja, nimeltään Pietari, "pikkukivi," pelkäsi niin asemansa puolesta, että kielsi Jeesuksen ja karkasi pois, ja rukoili loppuun asti, ja hänen piti olla heidän kanssaan. Nousi saippualaatikon, tai jonkin semmoisen, päälle ja sanoi: "No mutta, Juudean miehet, ja te, jotka asutte Jerusalemissa!" Hän tarkoitti TT: itä. "Voi," hän sanoi: "Te miehet, jotka…- ja Israelin miehet, ja Jerusalemin asukkaat, ja niin edelleen, tulkoon tämä teille tiettäväksi. Eivät nämä ole juovuksissa, niin kuin te luulette, sillä onhan vasta päivän kolmas hetki. Vaan tämä on sitä, että…"

141 Yhden asian tiedän: Jos tämä ei ole sitä, minä haluan pitää tämän siihen asti, kun se tulee.

142 Hän sanoi: "Tämä on se, mikä on sanottu profeetta Jooelin kautta: 'Ja on tapahtuva viimeisinä päivinä, sanoo Jumala, että minä vuodatan Henkeni kaiken lihan päälle, teidän poikanne ja tyttärenne ennustavat ja nuorukaisenne näkyjä näkevät, ja myös palvelijani ja palvelijattareni päälle minä vuodatan Henkeni, ja he profetoivat; ja minä annan näkyä ihmeitä ylhäällä taivaalla ja merkkejä alhaalla maan päällä, ja verta ja tulta ja savupatsaita, ja se tulee tapahtumaan ennen kuin Herran suuri ja kauhea päivää tulee, ja jokainen, joka huutaa avuksi Herran nimeä, pelastuu.'"

143 Se omakoisten, pitkäviittaisten teeskentelijäpappien porukka sanoi: "Mitä meidän pitää tehdä, pelastuaksemme?"

144 Pietari sanoi: "Kääntykää ja ottakoon kukin teistä kasteen Jeesuksen Kristuksen nimeen syntienne anteeksisaamiseksi, niin te saatte Pyhän Hengen lahjan." Miten kauan se kestää? "Sillä tämä lupaus on teille ja teidän lapsillenne, ketkä ikinä Herra, meidän Jumalamme kutsuu."

145 Niinpä, jokainen ihminen, joka katuu ja kastetaan Jeesuksen Kristuksen nimeen, ja Jumala antaa hänelle Pyhän Hengen kasteen, ei saa jotakin, joka vain näyttää ensimmäiseltä mannalta, vaan, hän ei saa vain suupalaa ensimmäistä mannaa, vaan hän saa sydämen täydeltä tuota sa-

maa Pyhää Henkeä.

146 Sinä saatat sanoa: ”Hiukan hiljempaa, kiitos.” Minä tiedän, että olen tässä aika äänekäs, mutta en voi sille mitään. Huomatkaa, kuulkaapa, en minä karju teille. Ääneni saattaa vähän kiertää. Mutta, voi, jos teistä tuntuu, että minä olen [äänekäs], niin kyllä teidänkin pitäisi olla.

147 Huomatkaa, voi, sydämen täysi alkuperäistä mannaa, joka laskeutui alussa; sama Pyhä Henki, joka laskeutui silloin, laskeutuu nyt. Ja minne Se menee? ”Sinulle ja sinun lapsillesi, niille, jotka kaukana ovat”, Kentuckyn Louisvilleen, ”ketkä ikinä Herra, meidän Jumalamme kutsuu, tulevat saamaan tuon saman asian, jonka me saimme täällä.”

148 148 Juuri niin Hän sanoi. Jumala siunasi sen. Pyhä Henki toi sen; minä sain sen; se ratkaisi asian. Aamen. Se, se on riittää minulle. Minä otin Häntä kiinni Hänen Sanastaan; Hän teki sen. Jos sinä haluat Sen, voit myös saada sen. Näin asia on.

149 Siispä, lähde pois–tuosta kuolleesta tilasta, ja herää, ja ravista todella itseäsi näin, ja herää. Ja ensi töiksesi katselet ympärillesi ja kaikki näyttää sinusta erilaiselta. Kaveri, jolle sinä et olisi puhunut, sinä riennät hänen luoksensa puhumaan hänen kanssaan, siinä kaikki. Voi, kaikki nuo jutut, viet nuo vanhat rengastyökalut takaisin, ja kaikki…nuo, mitä sinä otit hotellista joskus silloin. Tuo vanha pyyhe, jonka kietaisit noitten pöytähopeiden ympärille, jotka veit sieltä pöydästä; sinä suorastaan kiiruhdat viemään ne takaisin. Todellakin. Kyllä vain. Sinusta tulee uusi luomus Kristuksessa. Katsokaapa nyt Mariaa. Voi tavaton! Meidän pitää rientää. Me alamme tulla juttuun.

150 Ja siinä sitä mennään nyt, läpi erämaan, vanhanaikaisen kokouksen jälkeen. Nyt ollaan matkalla. Eikö ole omituista, että ihmiset johdettiin suoraan synnin erämaahan, suoraan erämaahan, suoraan kitkerän veden lähteelle? Voitteko kuvitella Jumalan vievän lapsensa, heti sen jälkeen, kun he ovat pelastuneet ja täyttyneet Pyhällä Hengellä, kitkerien vesien lähteelle? Tosiaankin. Hän haluaa ilmaista rakkauttaan heille taaskin. Näin on. He joutuivat sinne.

151 Tiedättehän, kun sinä saat Pyhän Hengen, kohtaat runsaasti esteitä. "Monta on vanhurskaalla kärsimystä, mutta Herra vapahtaa hänet niistä kaikista." Jumala vie sinut suoraan, kohtaamaan niitä, niin, että Hän voi näyttää sinulle voimaansa ja hyvyyttään.

152 Niin kuin kuulemani tarina eräästä paimenesta Jerusalemissa, joka

oli murtanut lampaansa jalan. Hänelle sanottiin: "Minkä takia, sinä raaka paimen?" Miksi sinä mursit tuon lampaan jalan?"

153 Hän sanoi: "No, se ei näyttänyt rakastavan minua. Niinpä minä ajattelin todella murtaa sen jalan, ja sillä tavalla minun oli kiinnitettävä siihen aivan erityistä huomiota ja sitten sen jälkeen se rakastaisi minua."

154 Joskus Jumalan on asetettava selkääsi sairautta, niin että lääkäri sanoo, että sinä tulet kuolemaan. Jumala suo sinulle vähän erityiskohtelua niin, että sinä rakastaisit Häntä vähän enemmän. Näin asia on.

Joitakin vesien läpi, joitakin tulen läpi,
joitakin syvien koettelemusten läpi, mutta kaikkia veren läpi,
Jeesus johdattaa seurakuntaansa.

155 Siis, kun ihmiset olivat siellä, ja vesi oli kitkerää eivätkä he voineet juoda sitä, Jumala järjesti siihen keinon. Siellä rantapenkalla huojui vanha puu, ja Mooses hakkasi sen maahan ja heitti veteen, ja muutti koko jutun; hyväksi raikkaaksi vedeksi.

156 Siis, kun sinä tulet jonkin omien katkerien vesiesi ääreen, tai jonkin muun vastaavan, aina on olemassa puu, tänä iltana, hengellisesti puhuen, joka leijuu Golgatan yllä, tai maailman yllä, tänä iltana, joka tekee suloiseksi mitkä tahansa katkat vedet, jonka ääreen sinut on johdettu. Näin on. Golgata lievittää minkä tahansa kokemuksen. Monta kertaa, me joudumme koviin paikkoihin ja ihmettelemme, kuinka selvitä. Silloin minä suljen silmäni, joskus, ja ajattelen: "Tuolla Golgatalla, jossa minun Vapahtajani vuoti verta ja kuoli minun elämäni puolesta," silloin minun koettelemukseni tuntuu vähäiseltä. Minä vain unohdan ja jatkan kävelyä eteenpäin. Se parantaa asian. Se lievittää minkä tahansa kokemuksen, joka minulla on ollut. Aina, kun minä tulen Maaran katkerien vetten ääreen, Hän parantaa ne.

157 Nyt, me olemme lähes saavuttamassa heidät täällä erämaassa kaikkien noiden ihmeiden ja merkkien jälkeen. Herätys on hiljentynyt. Ja ensimmäiseksi, tiedättehän, kun herätys hiljenee, ihmiset unohtavat kaiken noista ihmeistä.

158 Eikö ihmisten laita ole samalla tavalla tänään? He unohtavat mitä Jumala teki viime vuonna. Mitä Jumala teki täällä kokouksessa, lukiolla, te olette unohtaneet sen kaiken. Se, mitä Jumala teki, me olemme todellakin unohtaneet.

159 Siis, muistakaa, että, ja koska ihmiset alkoivat väitellä keskenään:

"Siis, minähän todella, loppujen lopuksi, minä olen metodisti. Meidän seurakuntamme on suurin." "Minä olen baptisti ja kuulkaapa nyt, me uskomme ikuiseen varmuuteen, ja meillä se on. Teillä ei sitä oppia ole, loppujen lopuksi." Silloin joudutaan hankaluuksiin, ja silloin teidän vesivaranne ehtyvät. Näin se on. Näin on.

160 Näin oli silloin kun, erämaa, ihminen elää erämaassa ja alkaa mutista, mutista ja valittaa. "Siis, kuulkaas. Kuulkaas nyt, kun tuo vanha paimen oli täällä, se vanha saarnaaja, joka saarnasi tuota sitä sellaista vanhanaikaista uskontoa, en–en ole varma oliko hän oikeassa vai ei. Kuulkaas, hän–hän sai minun äitini niin hulluksi, että yhtenä iltana, hän tuli kotiin, ja kuulkaa, hän oli aivan kiihdyksissä, niin kuin." Kyllä hänen pitikin olla. Näin on. "Siis enpä ole varma haluanko kuulla sitä enää." Ja sillä tavalla asiat menevät, kun vesivarastot ehtyvät. Näin se on. Silloin, kun joudutte erämaahan.

161 Ihmiset alkavat napista. He sanovat: "Meitä–meitä tympäisee tuo kurja leipä." Jätettyään Egyptin valkosipulit ja sipulit ja söivät enkelien ruokaa, niin he silti valittivat; eikö se ole niin kuin seurakunta? Siis, olen pääsemässä holiness-ihmisiin, [pyhityskristittyjä–suom.] nyt; kyllä, kaikkiin teihin. Syödään enkeleiden ruokaa ja sitten sanotaan: ”Olisinpa taas Egyptissä, jotta saisin vähän vielä valkosipulia.”

162 "Clayton McMichel and his Wildcats" [bändi–suom.] on baarissa tänä iltana. Jos en kuuluisi seurakuntaan, minä menisin katsomaan heitä." Ihan yhtä hyvin voit mennäkin. Siellä, missä sinun aarteesi on, siellä on sydämesi myös. Sinä et saanut mitään silloin, kun aloitit. Näin on. Näin se on. "Voi, kuinka haluaisin tehdä sitä tai tehdä tätä." Siinä sitä ollaan, alituista valittamista.

163 Ihmiset jättivät Egyptin mutaiset vedet juodakseen raikasta vettä "Kalliosta, joka halkesi", ja valittivat siitä. He jättivät tuon paikan, johon Egyptin suuret, leuhkat lääkärit jäivät saadakseen olla tuon Suuren Lääkärin kanssa. He jättivät tuon paikan, jossa sanottiin: "Ihmeiden aika on ohi", ollakseen yhdessä ihmisten kanssa, joita ihmeet ja merkit seurasivat, ja silti he valittivat. Hyvä tavaton! Kyllä vain. Siellä, nuo egyptiläiset olivat kylmiä, välinpitämättömiä pakanoita. Eivät he uskoneet sellaisiin juttuihin ja ihmeisiin.

164 Sitten, Israel oli siellä, missä Tulipatsas oli heidän lähellään. Meillä on Se tänä iltana. Ihmiset olivat siellä, leirissä, missä oli ilo, jossa huudettiin ja tapahtui ihmeitä ja kaikkea ja silti ihmiset valittivat siitä. Siitä

syystä vedet kuivuivat; siksi heillä ei ollut mitään syötävää ja juotavaa, koska he napisivat.

165 Ja se juuri Louisvillen seurakunnissa kiikastaa tänä iltana: napina, kitinä. Armoa! Sota-asu takaisin päälle. Siinä se.

166 "Siis, kukas tämä heppu on, tämä Mooses? Siis, miksi me ylipäätään kuuntelemme tätä hihhulisaarnaajaa? Mitä me täällä teemme?" Ja heidän vesivaransa ehtyivät.

167 Minä ajattelen Moosesta, tuota suurta miestä. Hänet oli opetettu kaikkeen egyptiläiseen viisauteen. Tarkastelleenpa häntä hetkinen. Tarkastellaanpa Moosesta hetkinen. Katsokaas tätä kaveria. Hän oli…

168 Egyptiläiset olivat paljon meitä nykyihmisiä edellä, mitä lääketieteeseen tulee. He olivat paljon meitä edellä. Silloin pystyttiin tekemään monia asioita, joihin me emme pysty.

169 Ja Mooseksella oli kaikki parannuskeinot hallussaan. Ja Mooseksella oli mukanaan siellä noin kaksi miljoonaa ihmistä. Hänellä oli pikkulapsia. Vanhoja miehiä, vanhoja naisia mukana. Hänellä oli rampoja ja sokeita. Lapsia syntyi, tuhansia, viikossa. Ja Mooses, tohtori Mooses, oli kaikkien noiden ihmisten kanssa siellä erämaassa. Minä haluaisin vähän vilkaista hänen lääkekirstuunsa ettekö tekin? Haluaisin vilkaista, mitä tohtori Mooseksella siellä kirstussa oli. Kurkistetaanpa hiukan sinne kirstuun, ja katsotaan, mitä hänellä siellä oli.

170 ”Mooses, mitäs sinulle siellä on, Mooses?” No, me huomaamme, että kun koko tuon 44 vuoden retken aikana, yli kaksi miljoonaa vauvaa syntyi. Näin on. ”Mitä sinä, Mooses käytit? Mitä sinä, Mooses, käytit kaikkiin noihin vammoihin ja kipuihin ja syöpiin ja sokeuteen ja kuurouteen ja mykkyyteen? No, mutta, olen kuullut, että, kun Israel tuli pois erämaasta, joukossa ei ollut yhtään heikkoa.” Ohhoh, eivätköhän jotkut lääkärit haluaisikin vilkaista sitä, tuota laatikkoa?

171 ”Ja toinen juttu, Mooses, mitä sinä pirskottelit noiden ihmisten päälle niin, etteivät heidän vaatteensa kuluneet? Heidän kenkänsä eivät kuluneet noiden kivien päällä kävellessä.” Jos te olette koskaan olleet siellä, te tiedätte, miltä tuo erämaa näyttää ja nuo kengät, joita niihin aikoihin käytettiin. Eikä yhtään nahan suikaletta käytetty noiden 40 vuoden aikana. ”Mooses, mitä sinun lääkekirstussasi on?”

172 Katsotaanpa sen sisälle. Minä näen, yhden hänen ”resepteistään,’ minä olen Herra, joka parannan sinut.’” Se ratkaisee asian. Aamen.

173 ”Siis, Mooses, minun isäni oli siellä; hän kaatui ja mursi jalkansa. Mitä sinulla on hänelle?” joku sanoo.

174 ”Katsotaanpa. ’Jos sinä tottelet minun ääntäni, toteutat kaiken, mitä minä käsken, minä en pane sinun päällesi yhtäkään näistä sairauksista, niin kuin egyptiläisten päälle, sillä minä olen Herra, joka parannan sinut.’ Sano hänelle niin.” Hän parani. Aamen. Näin asia on.

”Voi, hän on vakavasti sairas! Minun lapsellani on koliikki, tai tosi paha keuhkokuume! Tri. Mooses, mitä minä voin tehdä?”

175 ”Katsotaanpa, mitä minulla on. ’Minä olen Herra, joka parannan sinut.’” Asia on ratkaistu. Aamen. Ja niin vain lähdettiin pois. Näin on. Jatkettiin riemuiten eteenpäin. Siinä kaikki, mitä hän tarvitsi: ”Minä olen Herra, joka parannan sinut.”

176 Noin kuudestasadasta ja jotakin, lupauksesta, täsmällisestä, jumalallisen parantamisen lupauksesta yksin Uudessa testamentissa, ja silti, me epäilemme Jumalaa tänä iltana. Mitähän viimeinen tuomio tuleekaan merkitsemään meille? Selvä.

177 ”Minä olen Herra, joka parannan sinut.” Kyllä vain. Sitä Mooseksella oli; tri. Mooseksella oli alallaan…lääkekirstussaan, juuri tämä: ”Minä olen Herra, joka parannan sinut.” Ja niin hän paransi kaikki sairaudet ja hoiti ihmisiä täydellisesti ja vei heidät oikopäätä erämaan läpi Luvattuun maahan. Voi että!

178 He jättivät taakseen nuo suuret, leuhkat lääkärit ollakseen Suuren Lääkärin kanssa. He jättivät tuon kylmän, muodollisen ja välinpitämättömän porukan, joka sanoivat: ”Ihmeitä ei ole olemassakaan.” Ja juuri täällä, Tulipatsas on ihmisten yllä. Ihmisiä on parantunut. Kaikki ja mitä vain he tarvitsivat, järjestettiin heille oitis, ja silti he alkoivat purnata, kun vesi loppui. Mutta ylivertaisessa armossaan, kaikessa siinä…

179 Niin kuin te olette täällä, tänä iltana kaiken tuon huutamisen keskellä: ”Ihmeiden aika on ohi. Lääkäriliitto yrittää tehdä lopun jumalallisesta parantamisesta koko maassa.” Sitä ei koskaan pystytä pysäyttämään. Voitte itse lopettaa saman tien. Sitä ei voi pysäyttää yhtään sen enempää, kuin auringon voisi pysäyttää. Näin asia on.

180 Täällä jokunen vuosi sitten, kun aloittelin Jeffersonvillessä; saarnasin jumalallista parantamista. Sitä ei käytännöllisesti katsoen ollut kuultu vuosiin. Se oli raskasta.

Mutta, veli, tänä iltana, ihmisiä, jotka huutavat tuota, on miljoonia.

Entä jos yrittäisi lopettaa sen? Se ei tule onnistumaan. "Minä, Herra olen sen istuttanut; minä kastelen sitä, öin, päivin, ettei kukaan vie sitä minun käsistäni."

181 Tällä, vähän aikaa sitten, minä katselin Vapaudenpatsaalla pikku varpusia. Ne makasivat siellä. Noita pikkukavereita lojui siellä täällä sen valon alla. Ja minä sanoin oppaalle: "Mikä tuon on saanut aikaan?"

182 Hän sanoi: "Ne ovat hakanneet aivot päästään viime yönä, siinä myrskyssä. Ne menivät valoa kohti, ja tuo valo olisi vienyt ne turvaan, mutta ne yrittivät sammuttaa valon. Ja ne hakkasivat aivonsa pihalle yrittäessään sammuttaa tuota valoa."

183 Minä sanoin: "Kiitos Jumalalle!" Luulen, että hän ajatteli minun olevan hullu. Sanoin: "Se tuo mieleeni sen, kun joku yrittää sammuttaa jumalallisen parantamisen ja Jeesuksen Kristuksen ylösnousemusvoiman." Sinä tulet hakkaamaan aivosi pihalle; et ikinä onnistu. Yksinkertaisesti ota se vastaan ja lennä siihen turvaan. Näin on, Aamen.

184 "Puhu kalliolle, Mooses," Jumala sanoi Moosekselle, "ja se antaa vetensä, tuo esiin Hänen vetensä."

185 Jokin aika sitten, täällä, minä katselin erästä taulua eräässä museossa, siitä kalliosta, jota lyötiin. Ja siinä näytti virtaavan aivan pikkuinen noro, suunnilleen ompeluneulan kokoinen. Minä ajattelin: "Onpa siinä älytön maalari!" No, veli, minähän voisin juoda tuon jutun kuiviin, jos olisin oikein janoissani. Kyllä vain.

186 Tiedättekö, miten monia Mooseksen piti juottaa tuosta kalliosta? Hänellä oli yli kaksi miljoonaa ihmistä, ja kaikki eläimet päälle. Heidän juottamiseensa olisi tarvittu 40 tuhatta gallonaa minuutissa. Halleluja!

187 Se tuo minulle mieleen joidenkin ihmisten uskonnon. Sinulla on uskoa siihen asti, että käyt pyhäkoulussa sunnuntaiaamuna, vähän kostuttamassa itseäsi.

188 Minä haluan istua vesiputouksen äärellä, josta vesi vain ryöppyää niin, halleluja, että se vie minut ikuisuuteen. Halleluja! Olen iloinen siitä, että muutin pois tuosta paikasta, joka vain kostuttaa; vesipatsaalle, joka todella virtaa kaiken aikaa. Kyllä vain.

189 Ihmisillä on juuri sen verran uskontoa, että he tulevat onnettomiksi. "No, minä kykenen istumaan kymmenisen minuuttia. Voi, tavaton, kuinka pitkäveteinen tuo saarnaaja onkaan!" Kuinka syvä sinun pelastuksesi on? Näin se on.

190 Lähdet sinne sunnuntaiaamuna ja sanot: ”Siis, minä nyt lähden sinne kuuntelemaan mitä siellä sanotaan.” Ja sitten saat yhden pisaran ja lähdet kotiin, ja siinä suurin piirtein kaikki, mitä saat.

191 Veli, kuulehan. Kun Mooses löi tuota kalliota, se juotti koko erämaan. Aamen. Kyllä vain. Ainut, kaikki, mitä ihmiset tarvitsivat; he ainoastaan kumartuivat ja joivat, joivat, joivat, kunnes olivat aivan täynnä. Ja vielä vain tuli lisää vettä, suunnilleen 40000 gallonaa [n. 151000 litraa–suom.] Miettikääpä, kuinka monta ihmistä, miljoona ihmistä, kaksi miljoonaa ihmistä saattoi juoda minuutin aikana, janoista ihmistä, lisäksi kamelit ja eläimet ja mitä heillä nyt oli. Ja Raamattu sanoo: ”Sitä tuli runsaasti.” Vesi tuli suorastaan kohisten ulos kalliosta, läpi erämaan.

Sillä tavalla Jeesus Kristus antaa Pyhää Henkeä.

192 Ei vain pikkuisen, jotta voi sanoa: ”No, luulisin, että menen liittymään seurakuntaan.” Hyvä tavaton! ”Voi, minä en voi sietää sitä meteliä. Aivan puistattaa.” Jos sinä joskus kuolet, sinä jäädyt kuoliaaksi, jos joudut taivaaseen, koska, veli, siellä on aikamoinen meteli, kun pääset sinne. Raamattu sanoo, että ihmiset huutavat: ”halleluja,” öin, päivin: siis päivin, koska yötä siellä ei ole. Näin asia on. Sinä tulisit takuulla kuolemaan, kun joudut taivaaseen jo toisena päivänä siellä. Kyllä vain. No, sinä…se mitä teit, on, että menit ja vähän kostutit itseäsi.

193 Etkö istahtaisi ryöpyn alle ja antaisit sen virrata niin, että se pesisi sinut…halleluja, aivan sen keskelle, kunnes sinä unohdat oman itsesi etkä tiedä, missä olet. [Nauhassa tyhjä kohta–toim.] Sillä tavalla se pitäisi saada.

194 Minä sanoin usein sedälleni, siis, isälleni, ”Pojat, minäpä osaan uida,” siinä pikku lammessa täällä Utica Pikessa.

195 Yhtenä päivänä, isä oli palannut ja istui siinä tierummun päällä ja sanoi: ”Minä haluan nähdä, kun uit.” Tuo pikku lampi oli suunnilleen tämän syvyinen. Minä seisoin saippualaatikon päällä. Riisuin tavarat päältäni ja otin näin nenästäni kiinni ja loikkasin ylös ja alas saippualaatikoltani. Ja tärähdin, ja muta vain roiskui sinne tänne ja minä aloin läiskyttää mutaa.

Minä sanoin: ”No, miltäs näyttää, isi?”

196 Hän sanoi: ”Tule pois sieltä.” Tuoko uimista? Liejussa ryömimistä, kaiken aikaa.

197 Meillä on paljon liejuryömijäjäseniä seurakunnassa, myös. Näin on.

Näin on liejuryömijöitä. Kyllä vain.

198 Kerran, minun setäni otti minut veneeseen, ja minä hyppäsin mukaan vähän niin kuin uimaan; täällä Ohio joella; oli suunnilleen 20 jalkaa vettä. Hän otti airon ja huitaisi minut veteen ja sanoi: "No, miltäs tuntuu?" Aamen. Halleluja! Minun piti uida tai hukkua, silloin. Voi hyvänen aika!

199 Olisi parasta nyt tottua Siihen nyt. Mennä ryöpyn alle sinne, erämaahan, missä Jumala aukaisee kallion ja antaa sen virrata. "Puhu Kalliolle", Hän sanoi, "ja se antaa vettä."

200 Ehkäpä, ystäväni, tänä iltana, ehkä sinä olet kuolamaisillasi. Sinun pitää puhua Kalliolle. Näin on.

201 Ehkä olet käynyt kaikkialla. Ehkä olet käynyt seurakunnassa ja liittynyt metodisteihin ja liittynyt baptisteihin ja sinulle raivostuttiin siellä ja sinä menit presbyteereihin ja taas helluntailaisiin ja sitten nasarealaisiin, Pilgrim Holinesiin [pyhitysliike USA:ssa –suom.] Ja sinä olet yhä vailla ymmärrystä.

202 Yksinkertaisesti, puhu Kalliolle tänä iltana. Vain… Oletko sinä Hänen kanssaan puheväleissä? Niin. Hän sanoi: "Puhu kalliolle niin se antaa vettä." Se antaa Hänen vettään, jos sinä vain… Sinun ei tarvitse lyödä Häntä, enää. Puhu vain Hänelle. Ihan vain ystävällisesti, puhu Hänelle.

203 Ehkä olet käynyt lääkärissä. Ehkä olet tehnyt kaiken mikä on sinun vallassasi, melkein, etkä sinä tule terveeksi. Jokainen lääkäri, jonka olet käynyt läpi, joka ikisessä vastaanottohuoneessa jonka tiesit ja lääkäri sanoi: "Sinä vain… Me emme voi auttaa sinua mitenkään." Mikset sinä puhuisi Kalliolle tänä iltana? Hän… Hänellä on Elämän Vettä, joka antaa sinulle elämän ja yltäkylläisyyden.

204 Raamatussa oli kerran nainen, nimeltä Haagar. Minä ajattelen häntä. Ja olen lopettelemassa, on sen aika. Oli Haagar niminen nainen, ja hänellä oli pieni lapsi. Hänet oli lähetetty erämaahan vain yksi pikkuinen vesiastia mukanaan. Haagar ruokki tuota pientä otusta, pitkin päivää. Mutta, vesi loppui puolen päivän tienoissa, ja se pieni lapsi parkui ja huusi. Sen huulet olivat rutikuivat ja kieli oli turvoksissa. Mitä tuo rakastettava äitiparka olisi voinut tehdä? Hän oli nuotannut jokaisen mahdollisen pikkuisen paikankin löytääkseen vettä, mutta yhtään ei löytynyt. Hän ei voinut kestää katsella, kuinka hänen lapsensa kuolisi, ja niin hän asetti sen pensaan alle ja meni siitä nuolenkantaman päähän.

205 Ja hän polvistui ja puhui Kalliolle. Kun hän puhui Kalliolle ja enkeli vastasi sanoen: "Haagar, mikä tuolla pulppuaa?

206 Siellä oli kokonainen lähde täynnä vettä, joka virtaa vielä tänäänkin. Se pulppuaa vielä tänäänkin, melkein neljäntuhannen vuoden jälkeen. Tuo lähde josta Haagar...siellä, että se pulppuaa yhä tänäänkin. Hän puhui Kalliolle ja Kallio antoi vettä.

207 Kerran eräät Israelilaiset joutuivat tulipätsiin, ja he puhuivat Kalliolle. Ja tuo Kallio oli heidän kanssaan.

208 Kerran eräs nainen tuli Samariasta. Hän oli masentunut. Hän oli syntinen ja hänellä oli kenties elämässään yhtä, jos toista. Ja hän oli masentunut. Hän lähti Jaakobin lähteelle saamaan jotakin helpotusta ja sitten hän palaisi. Hän menisi Jaakobin lähteelle ja sitten tulisi takaisin. Ja eräänä päivänä, vesiastia laskettuna maahan, ja siinä hän seisoi, masentuneena. Ja siinä seisoo tuo Kallio, naisen vieressä. Hän puhui tuolle Kalliolle. Ja Hän antoi naisen sieluun ison vesiryöpyn. Nainen juoksi kaupunkiin. Hänen ei enää koskaan tarvinnut ammentaa. Hänellä oli elämä. Hän sanoi: "Tulkaa katsomaan miestä, joka kertoi minulle kaiken, mitä minä olen eläessäni tehnyt. Ettei tämä vain olisi Kristus?" Hän oli puhunut Kalliolle ja Kallio antoi vettä.

209 Kerran oli nainen, joka oli tuhlannut kaikki rahansa lääkäreihin, puoskareihin, jotka olivat ottaneet kaikki hänen rahansa. He eivät saaneet tuota verenvuotoa loppumaan. Hän oli ehkä pantannut maatilansa tai kenties myynyt sen. Ja eräänä päivän hän istui neulomassa ja hän kuuli jonkin tulevan pitkin tietä. Nainen puhui Kalliolle. Tuo Kallio kääntyi ympäri ja sanoi: "Kuka minuun koski?" Kaikki oli ohi, kun nainen puhui Kalliolle. Hän antoi naiselle elämän suihkun, joka seisautti tuon verenvuodon. Se tyrehtyi äkkiä.

210 Kerran, eräänä päivänä, eräs vanha sokea kerjäläinen, oli seisomassa erään muurin kupeessa hytisten kylmästä. Kaikki, mitä hän oli omistanut oli mennyt. Ja siinä hän oli, ja surkeana, ja ihmiset kulkivat ohi. Hän kuuli, että jokin oli tulossa; ja hän sanoi: "Mitä tämä on?" Ja hän puhui Kalliolle.

211 Silti, hänen seurakuntansa jäsenet yrittivät estää häntä ja sanoivat: "Tuo on turhaa. Et sinä sinne pääse. Pysy erossa siitä. Ole nyt hiljaa."

212 Mutta hän huusi vain kovempaa: "Sinä Daavidin poika, armahda minua! Armahda minua!" Ja hän puhui Kalliolle ja Kallio antoi suihkun, ja

hänen silmänsä aukenivat.

213 Tuo sama Kallio, joka oli erämaassa, on tänään täällä. Se saa ihmiset riemuitsemaan.

214 Kerran, koko Jerusalem lähti ulos nähdäkseen erään jumalallisen Parantajan, hihhulin, joka oli saapumassa kaupunkiin, ja joitakin ihmisiä oli siellä seisomassa huutaen täyttä kurkkua: "Hoosianna! Hoosianna sille, joka tulee Herran nimessä!"

215 Nuo seurakunnan tekojäsenet olivat myös siellä pitkine viittoineen TT:t [teol. tohtorin arvo–suom.] tukenaan sanomassa: "Olkoot hiljaa. Tavaton, oikein kylmät väreet menevät pitkin selkäpiitäni, ja sitä rataa. Pankaa nuo vaikenemaan."

216 Hän sanoi: "Jos nuo olisivat hiljaa, kivet alkaisivat välittömästi huutaa." Mistä siinä oli kyse? Tuo Kivi, joka oli louhittu vuorilta käden koskematta, oli tulossa ja vieri Jerusalemiin. Ja pikkukivet joivat siitä. "Puhu kalliolle, niin se antaa vettä."

217 Jos sinä tarvitset pelastusta tänä iltana, puhu Kalliolle. Se antaa vettä. Jos olet luopio, tänä iltana, puhu Kalliolle, ja se antaa vettä. Jos sinä olet täällä, tänä iltana ilman Kristusta; olet kokeillut jokaista seurakuntaa, mitä kaupungissa on löytääksesi pelastuksen, puhu Kalliolle. Se antaa vettä. Uskotko sinä sen? Jos sinä olet luopio, lähtenyt pois Jumalan luota, ajattelet, ettei sinulla ole enää mahdollisuutta, puhu vain Kalliolle ja se antaa vettä.

218 Uskotteko te sen koko sydämestänne? [Seurakunta vastaa: "Aamen."–toim.] Uskotteko te, että Jumala suo sen teille? Koko sydämestänne; uskotteko sen? Halleluja! Hän on täällä tänä iltana!

219 Jos sinä olet sairas, ja olet yrittänyt kaikkea mahdollista maailmassa. Sinä olet yrittänyt päästä rukousjonoon etkä ole päässyt rukousjonoon. Sinulla on ollut rukouskortteja ja sinut on torjuttu. Sinä olet käynyt yhdessä kokouksessa; olet käynyt toisessa kokouksessa, Paimenet ovat voidelleet sinut. Olet mennyt läpi tämän rukousjonon. Olet ollut joka puolella etkä vain parane.

220 Sinä puhuisi Kalliolle nyt? Hän tulee antamaan vettä. Näin asia on. Mikset antaisi Hänelle vielä uutta yritystä? Laittaudu puheväleihin Hänen kanssaan, juuri nyt, kun Hän on tässä talossa. Hänen Läsnäolonsa on aivan tässä nyt, jotta voisi parantaa jokaisen teistä. Minä uskon niin. Minä tiedän sen koko sydämestäni. Minä uskon. On asioita, joita minä

en tunne, mutta on asioita, jotka minä tiedän. Ja minä tiedän, että Jeesus Kristus, elävän Jumalan Poika on aivan tässä.

221 Samalla, kun olen esittämäisilläni alttarikutsua, sydämessäni, näkyjä alkaa tulla minulle kaikkialta rakennuksesta yhdestä ulottuvuudesta toiseen, juuri nyt; sillä täällä on sairaita ihmisiä, ja teidän rukouksenne saavat sen aikaan; vahvistaakseen Jumalan Sanan kertoen, että Hän on täällä, jotta Hänelle voidaan puhua, tänä iltana, tuo sama Kallio, joka oli silloin ja ymmärsi ihmisten ajatukset. Hän näki, missä tilassa tuo nainen oli, jolla oli se verenvuoto ja niin edelleen. Hän on täällä nyt. Jos sinä puhut Hänelle, Hän antaa vettään. Uskotteko te sen koko sydämestänne? [Seurakunta sanoo: "Aamen."–toim.]

222 Mitä te ajattelette, rouva? …te siinä keskellä. Siis, teillä ei ole rukouskorttia, eihän? Tämä rouvat, jolla on valkoinen juttu kaulassa, joka istuu juuri täällä. Teillä on diabetes, eikö olekin? Teillä ei ole rukouskorttia, eihän? Sinä et tarvitse rukouskorttia, uskotko sinä sen. Uskotko sinä, että kykenet puhumaan Kalliolle? Halutko sinä puhua Hänelle, diabeteksestasi, juuri nyt? Nouse sitten jaloillesi. Onko näin? Ainoastaan sano: "Minä otan Jeesuksen Kristuksen vastaan parantajanani," niin Jumala vie sinut kotiin ja parantaa sinut. Puhu kalliolle. Jumala sinua siunatkoon. Selvä. Mene ja ole terve.

223 Mitä te tästä ajattelette, rouva, joka istuu hänen vieressään? Teillä on suonikohjuja säärissänne, eikö olekin? Näin on. Nouskaapa jaloillenne. Eikö aviomiehenne istu siinä vieressänne? Onko näin? Sinulla on myös diabetes eikö olekin? Onko asia näin? Panisitko kätesi vaimosi päälle. Selvä. Te olette molemmat Illinoisista. Pitääkö paikkansa? Palatkaa nyt Illinoisiin puhuen Kalliolle, niin sairaus lähtee teistä eikä koskaan enää palaa. Halleluja!

224 Yhden asian minä tiedän, Kallio on täällä, ikiaikojen Kallio, jota lyötiin erämaassa. Näin on.

225 Mitä te siitä ajattelette, pikkurouva siellä, jolla on kukkia hatussa? Te istutte siellä ja teillä on nivelrikko, ja te yritätte selvitä siitä. Te, joka juuri käännyitte, ja katsoitte toiseen suuntaan. Uskotteko te koko sydämestänne, että Jumala tulee parantamaan teidät? Nouskaa seisomaan sitten ja tömistelkää jalkojanne ja sanokaa: "Nivelrikko on poissa," ja niin onkin. Puhu Kalliolle ja Hän antaa…

226 Kuulkaapa, Jeesus Kristus on sama eilen, tänään ja iankaikkisesti.

Hän on täällä tuodakseen julki mitä tahansa, mikä…

227 Mitä te siitä ajattelette, te rouva, joka istutte siellä, ja sanoitte: "kiitos Jumalalle," jolla on naistenvaiva, jolla on vihertävä jakku, joka istutte siellä? Uskotteko te, että Jumala on sitten parantanut teidät? Nouskaa ylös; hetkinen vain; Uskotteko te koko sydämestänne? Teillä on naistenvaiva. Se on märkäpaise. Siinä on putki, jonkinlainen letku lähtee siitä. Onko näin? Jos se on totta, nostakaa kätenne. Mikä saa minut sanomaan sen? Kallio puhuu teille. Vastatkaa Hänelle ja tulkaa terveeksi. Halleluja!

228 Voi, miten Hän haluaakaan tuoda esiin voimaansa! Ja minä näen Jumalan enkelin, juuri tuon Tulipatsaan, joka seurasi lapsia erämaassa, kulkevan nyt tämän rakennuksen läpi.

229 Minä yritän paikallistaa erästä naista. Hän rukoilee. Missä hän on? Täällä seisoo Hän. Kyllä, juuri siellä seisoo pieni nainen, hän istuu siinä toisena. Ei, hän… Tämä koskeekin miestä, joka seisoo. Tämä koskee juoppoa aviomiestä, jonka puolesta te rukoilette. Pitääkö tämä paikkansa, rouva? Jos, nouskaa seisomaan siinä paikassa. Eikö teillä olekin juoppo aviomies, jonka puolesta te rukoilette? Jos niin on, nostakaa kätenne. Puhukaa Kalliolle ja Jumala johdattaa miehen ulos tuosta–tuosta jutusta.

230 Oletteko te puheväleissä Hänen kanssaan? Jos olette, nouskaa seisomaan juuri nyt ja puhukaa Kalliolle, niin Kallio antaa vettä. Uskotteko te sen? Jumala tekee täällä mitä tahansa, jos te vain teette sen. Nousisitteko te?

231 Kuka haluaa Häneltä pelastuksen? Nostakaa kätenne, sanokaa: "Minä haluan Hänen tulevan sydämeeni." Jumala siunatkoon sinua. Jumala siunatkoon sinua. Jumala siunatkoon sinua. Jumala siunatkoon sinua ja sinua ja sinua ja sinua. Voi että! Kyllä vain.

232 Se syöpä lähti sinusta, veljeni. Se on poissa. Voit lähteä kotiin ja olla terve nyt. Halleluja! Se on totta.

233 Kaikki, jotka haluavat parantua, nostakaa kätenne, sanokaa: "Herra, minä puhun Sinulle. Minä puhun Sinulle." Oikein.

234 Siellä sitä mennään. Herra, poskiontelovaivasi lähti juuri. Olet vapaa. Mene kotiin; Jeesuksen Kristuksen nimessä, sinä olet terve.

235 Jokainen täällä, joka haluaa Häntä nyt, nosta kätesi ja sano: "Kiitos, Herra, että paransit minut. Minä puhun Sinulle Jeesuksen Kristuksen nimessä, joka paransi minut."

236 Oi, armon Jumala, lähetä voimasi tänä iltana Pyhän Hengen voitelun kanssa, nyt kun Hän on nyt täällä rakennuksessa ja kiitää tämän yleisön yllä. Ja tuokoon Pyhä Henki esiin kaikki ihmeet. Älköön tänne jääkö jäljelle yhtään sairasta tai rampaa ihmistä tänä iltana.

branhaminsaarnoja.fi